

znanci in prijatelji jima želimo kmalu popolno okrevanje, dobri hiši pa, da se je vselej izogiblje nesreča. — Za božični večer so našim staršem in otrokom na prižnici naznanili veliko veselje, namreč sprejem nad 200 malih naših ljubljencev v Marijin vrtec. Se že vsi dobromisleči veselimo tega dogodka in težko pričakujemo popoldan letošnje četrte adventne nadelje. V miru božjem in svetem veselju zavživajmo božične praznike in prosimo Boga, da nam srečno in blagoslovljeno novo leto podari!

Velikikamen. Vendar dobimo že enkrat tako zaželjeno cesto Velikikamen—Senovo. Začetek dela takoj po novem letu, če ne bo prehude zime. Stvar je socialno zelo važna, ker bo prenehala brezposelnost, ki muči toliko delavcev na Senovem, Velikem kamnu in Mrčnih selih, ki bi radi delali in zaslužili. Ravno tako bodo zaslužili tudi vozniki-kmeti, da bodo lažje plačali zaostale davke in izlečili gospodarsko težke rane. Gospodarsko je to zelo važno, ker bodo lažje prišli pridelki na senovski trg med rudarje. Ne bo več treba živine mučiti čez hrib in dol po Lokovskem grabnu. Le eno nam je žal, za staro, dobro Šerbetovo gostilno, kjer smo bili vedno postreženi z najboljšim pristnim vinčekom. Ali bi se načrt nove ceste ne dal spremeniti?

Pišecce. Tudi pri nas imamo snega na cente. Pa bi ga prodajali, pravi naš Fricl, če bi ga kdo kupil. Toda ostali Pišecani pravimo, da je ravno prav da smo dobili v adventnem času sneg, da homo lažje izpolnili besede preroka Izaije, ki nam jih ravno te dni kliče v spomin spokorni pridigar Janez Krstnik: »Pripravite pot Gospodovo! Kar je krivo, naj bo ravno in kar je hrapavo, naj postane gladka pot... Sicer pa snega menda tudi drugod ne manjka. Ali pustimo sneg! Povedati vam moram kaj važnejšega, g. urednik. Pred kratkim smo obhajali slovo. Od nas se je poslovil šolski upravitelj v Globokem g. Mikulič Oton s svojo soprogo. Po službeni potrebi je moral biti premeščen v Koprivnik pri Kočevju. Je že take pod božjim solncem, da nastane za skrbnim in dobrim človekom vedno velika vrzel. In tečutimo vsi, ki smo g. Mikuliča in njegovo blago gospo Ido poznali. Zlasti je bilo šolski mladini težko slovo od g. upravitelja in njegove gospe. Ali bi ne bilo bolje, da bi g. Mikulič še ostal pri nas? Saj po njegovem in njegove gospe odhodu nam na isti šoli manjkata dve učni moči. Človek se včasih res zamisli v daljave in misli, misli, kako božji mlini meljejo počasi... Toda kljub slovesu ne pozabimo na Vas in Vašo gospo, g. upravitelj! Naše misli bodo pri Vama v daljnem kraju. In želimo Vama na novem mestu miru, sreče in blagoslova! Več ne potrebujete! — Za upravitelja na šolo v Globokem je bil nastavljen g. Medved Branko, dosedaj učitelj na šoli v Pišecah. In istočasno je bila tudi nastavljena za učiteljico v Globokem gđ. Cotič, ki je dosedaj službovala v Prekmurju v srezu Murska Sobota. — Naša Kmečka hranilnica in posojilnica se je preselila iz hiše gđ. Srabočan v novozgrajeno hišo ob Gasilskem domu. To je v hišo, kateri je bil skozi vse poletje naš Fricl za palirja. Na to opozarjamo vse, ki imajo s Hranilnico in posojilnico kaj opraviti. — Kriza, kriza, xpije svet! No, pri nas pa še nekako gre. Sedaj smo otvorili celo novo trgovino v hiši g. Zorčiča, mizarja, nasproti župnišču. Novi trgovec je g. Zorčič Viktor. Želimo mu veliko sreče in mnogo dobička! Tudi vino smo že skoraj vse prodali. Cena se suče od 3,50 do 5 Din za 1 liter. Ali naš Fricl le skimuje z glavo: Ko bi ga le še več bilo! Ob koncu pa že-

limo vam, g. urednik, kakor tudi vsem čitateljem vesele božične praznike in srečno novo leto! Bog živi!

Vojnik. V naši obširni župniji imamo 173 naročnikov »Slovenskega gospodarja«. Upamo, da se bo tem pridružilo v novem letu še lepo število novih in da bodo tudi vsi stari ostali zvesti. Saj je »Slovenski gospodar« list, ki je najbolj poceni.

Herne-Holzhausen, Nemčija. Že sedem let neprenehoma pobira smrt naše najboljše članke društva sv. Barbare. Leta 1927 je umrl 20-letni mladenič Matija Vozelj. Leta 1928 se je v rudniku smrtno ponesrečil Miha Salobir. L. 1929 je preminul Berns Jože. Leta 1930 se je smrtno ponesrečil I. predsednik našega društva Karol Pisanec. Leta 1931 je za večno zaspal oče prvega: Matija Vozelj. Leta 1932 smo izgubili Franca Ferjančiča, letos dne 15. novembra je preminul naš ustanovitelj in I. predsednik društva sv. Barbare g. Ivan Boštjančič. Pokojnik je bil tudi odbornik centralnega odbora zveze Jugoslovanskih katoliških društev ter poverjenik slovenske pogrebne blagajne. Rodil se je leta 1882 v Št. Petru pod Sv. gorami. Zapušča 75letno mater ter v domovini že vpokojenega brata železničarja in tri sestre. Služil je v 87. pešpolku ter se je takoj v začetku udeležil svetovne vojne. Leta 1915 mu je umrla žena Marija ter mu zapustila tri hčerke od 3 do 6 let stare. Ves bolan in potrpet se je leta 1918 vrnil iz svetovne vojne ter moral sam vzeti tudi gospodinjstvo v svoje roke. V težkem rudarskem poklicu in boju za vsakdanji kruh je vzgojil hčerke v krščanskem in narodnem duhu. Kako je bil pokojnik priljubljen, je pokazal njegov pogreb, kakoršnega še nismo tukaj videli. Pet društev se ga je udeležilo z zastavami ter godbo na čelu. Pogreba se je udeležilo tudi zastopstvo kr. konzulata iz Düsseldorfa. G. Maksimilijan Goričar, izseljeniški komisar, se je s prisrčnimi besedami ob odprtem grobu poslovil od njega v imenu mile domovine, ter orisal njegovo narodno in krščansko življenje ter ga postavil za zgled nam in njegovim hčerkam. V imenu pogrebne blagajne je govoril g. Koncilija. V imenu nemške krščanske in kulturne organizacije je govoril predsednik iste. Ko so se zastave sklonile, je zaigrala godba »Imel sem tovarisa«. V hiši žalosti je govoril g. Bolha, predsednik jugoslovanskih delavskih društev. Društvo sv. Barbare v Hernh-Holzhausenu se iskreno zahvaljuje vsem udeležencem, kakor tudi sorodnikom in hčere za poklon cvetja, vsem gg. govornikom, kakor tudi društvom Jugoslov. katoliške zveze. Enako tudi onim, ki so pisмено izrazili svoje sožalje. Globoko sožalje izreka tudi predsednik Zveze hčerkam, sorodnikom ter vsem znancem, kajti tudi on je imel v pokojniku vestnega moža, prešinjenega krščanskega in narodnega prepričanja. Vsem čitateljem tega dopisa ga priporočamo v pobožno molitev! Naj mu bo tuja zemlja lahka! Počivaj v miru, nepozabljeni Ivan! — Zveza jugoslovanskih katoliških društev v Nemčiji. Ivan Lindič, predsednik.

Homborg-Höchheide, Nemčija. V ožjem krogu smo praznovali na lep način narodni praznik in izseljeniško nedeljo združeno z veselico sv. Barbare dne 3. t. m. G. izseljeniški komisar Maks Goričar je imel krasen govor v cerkvi. Pobožnosti so se udeležili tudi vsi gg. zastopniki kr. konzulata v Düsseldorfu. Zgodovinsko sliko je nam podal g. generalni konzul Pantič, v slovenskem jeziku pa g. konzul dr. Vladimir Rybar, za tem je povzel besedo g. konzul Živodinovič, g. izseljeniški komisar je opisal, kako stara je že zgodovina Slovanov.

Za lep uspeh je poskrbel predsednik društva sv. Barbare g. Franjo Vabič s svojimi plemenitim nastopom. Nobeno oko ni ostalo suho, ko je prišla vest, da je naš priljubljeni g. K. dr. Rybar premeščen.

Moers-Meerbeck, Nemčija. Srečne in vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja« Zveza jugoslovanskih katoliških društev v Nemčiji.

Prokletstvo.

Angleška kraljica Elizabeta (1558 do 1603) se je naveličala svojega ljubimca, grofa Roberta Eseškega. Da bi se ga znebila, ga je poslala kot namestnika kraljice iz protestantske Anglije v katoliško Irsko. Grof je dobro znal, za kaj da gre pri tem imenovanju in se je počutil v dostojanstvu kraljičinega namestnika na Irskem skrajno nesrečnega. Irci niso bili tedaj klečeplazneži, s katerimi bi se bil namestnik lahko pogrčkal. Stoletna stiskanja od strani Anglije so jih napravila neizprosne. Ko so Irci uvideli, da jim grof ne more usiliti svoje volje in da bi se rad preselil nazaj v London, so se hoteli otresti neznoznega angleškega jarma.

Prišlo je do irskega upora. Istočasno so izbruhnile v namestnikovi armadi kužne bolezni. Grof Eseški je moral ostati s četami v prestolici Irske, v Dublinu. Njega je bolj brigala zapravljenost naklonjenost kraljice nego vojna. Njegovo hrepenenje je bil London. »Pokličite me nazaj v London!« je odmeval klic iz njegovih pisem na kraljico Elizabeto. »Zatri vstajo med Irci«, se je glasil odgovor.

Namestnik se je totil vojne z mešanimi občutki. Njegova armada je bila oslABLJENA vsled kužnih bolezni, njegova volja do zmage pod — ničlo! Manj si boji z vstaškimi Irci so samo zdesetkovali čete in so mu vrgli le par ujetnikov.

Med ujetimi Irci je bil tudi mlad kolovodja vstašev, ki se je imenoval Kishogue. Navdušen za svojo domovino se je podal na boj za svobodo. Pripravljen je bil: dati za osvoboditev Irske svoje življenje. Misli je pač na smrt v bitki in ne na konec, kakoršnega mu je pripravil g. namestnik. Srdit radi neuspehov nad puntarskimi Irci je obsodil odličnega ujetnika na smrt na vešalih.

Obsojeni je proklet grofa, ko je zvedel za obsodbo. Vrv, kazen za morilce, tatove ter goljufe, zanj, ki se je vendar boril za svobodo domovine! Ves Dublin je bil skrajno razburjen radi zločinsko nečastne obsodbe. Angleži bi bili vendar lahko obsodili navdušenega mladca na častno smrt! Uporniki so poslali k namestniku posredovalce, ki so prosili za življenje ujetnika. Grof je bil nedostopen vsaki prošnji.

Konečno so peljali Angleži obsojenca proti vislicam, ki so bile postavljene precej daleč zunaj mesta. Solnce je pripekalo, ko so gnali vojaki na konjerskem vozu obsojenca na morišče.

Krčmarici, koje hiša je stala ob cesti, se je smilil obsojeni mladenič. Pri pogledu na mimo idočo krvnike je zaklicala: »Stojte!« Voz z na smrt obsojeno žrtvijo je obstal. Čez par trenutkov je pristopila gostilničarka k obso-

To je najboljšje

kar sem doslej preizkusil. Nekaj kapljic pravega Fellerjevega Elsa-fluida zadošča, pa boš tudi Ti tako govoril! Imaš li bolečine v obrazu, po vsem telesu? Te li muči glavobol, zobobol, trganje? Želiš li najboljše za nego zob, kože, glave?

Morda si preveč občutljiv za hladni zrak? **Rabi Elsa-fluid!** Fellerjev pravi Elsa-fluid je vsekdar izdatnejši, močnejši in boljsega učinka kot francosko žganje. Fellerjev Elsa-fluid se dobiva v lekarnah in zadevnih trgovinah po 6 Din, 9 Din in 26 Din. Po pošti najmanj 1 zavitek (9 poskusnih ali 6

dvojnih ali 2 veliki specijalni steklenici za 58 Din, štirje taki zavoji za samo 173 Din pri lekarnarju Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341 (Savska banovina).

Odobr. od Min. soc. pol. i nar. zdr. Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

Zapomnite! Elsa-fluid ostane Elsa-fluid!

1117

jencu z vrčem vina in ga je pozvala: »Pij!« Mladi Irec je edkimal z glavo in odgovoril: »Ne, ne, glejte, da bo z menoj naglo pri kraju. Mar se li naj poživim s pijačo, da mi bo slovo od življenja še težavnejše? Naprej, le naprej!« — Vsa žalostna je povabila krčmarica glavo, konjederski voz je odropotal dalje po cesti.

Krvnik je opravil svoj posel z vso naglico. Preteklo je komaj par minut in mladi borec je bil — mrtev.

Pozneje je obžaloval rabelj svojo preneglenost. Proti morišču je prijezdil v galopu jezdec z belim listom v roki in vpil: »Odrežite ga! Tako je povelje namestnika!«

Krvnik je izvlekel bodalo in prerezal vrv. Obešenec je padel namestnikovemu odposlancu v naročje. Pomilostitev mu ni več koristila, bil je že mrtev! Zakaj neki je odklonil zadnje požirke vina, s katerimi bi si bil otel mlado življenje?

Kmalu za tem je zvedel namestnik, da je padel pri kraljici v še večjo nemilost. Hotel je skleniti z Irci premirje, a ti so zahtevali kot glavni pogoj ujetnikovo prostost, a je bil še obešen.

Prokletsvo obešenega je spremljalo namestnika na Angleško. Dve leti za tem je padla tudi njegova glava pod rabljevimi mečem.

»Kishoquejevo prokletstvo te bo zadelo!« še kličejo danes Irci vsakemu, ki odkloni povabilo na pijačo.

Poslednje vesti.

Za naša dekleta. Na izrecno prošnjo iz deklinskih vrst na dežel, se bodo vršile tudi v Mariboru zaprte duhovne vaje za kmečka dekleta v samostanu čč. šolskih sester pod vodstvom č. misijonarja iz družbe Jezusove. Začetek v sredo dne 27. decembra, ob štirih pop., zaključek dne 31. decembra v jutro. Prenočišče in hrana istotam proti odškodnini dnevnih 10 Din, ali v živilih za isto svoto. Udeleženke naj si prinesejo od doma kruh, rjuho in obrisače. Povabljen so predvsem prednice in odbornice Marijinih družb in deklinskih zvez, in neveste, ki hočejo v predpustu k poroki. Vsaka naj prineses tudi potrdilo oziroma priporočilo od svojega družinskega voditelja. Po mogočnosti prosimo tudi, naj se čimprej prijavijo udeleženke potom dopisnice na naslov: Č. s. Ambrozija, prednica, Maribor, samostan šolskih sester, Strössmajerjeva ulica. Dekleta, ki zaradi oddaljenosti ne morejo ne v Domžale, ne v Celje, naj ne zamudijo lepe prilike, ki se jim nudi na pragu Novega leta! — Osrednje vodstvo Marijinih družb v Mariboru.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Vprizorištev božičnega misterija »Gobavi vitez« ne bo samo na Štefanovo, kakor poročamo med društvenimi vestmi, ampak že tudi na sveti večer ob 20. uri.

Sv. Anton v Slov. goricah. Zapustil nas je za dalje časa odlični nacionalni delavec Franc

Čeh (Macun). V novem položaju mu želimo obilo sreče in uspehov!

Sv. Anton v Slov. goricah. »Črni križ« pri Hrastovcu igrajo Antonjevcani v cerkveni dvorani na Silvestrovo v nedeljo dne 31. t. m. ob 15. uri. To je naša zgodovina, ki je vtisnila pečat tudi našemu življenju. In koga bi to ne zanimalo! Na svidenje pri igri!

Sv. Vid pri Ptujju. Tukajšnje Katoliško prosvetno društvo je imelo v nedeljo dne 3. t. m. svoj redni letni občni zbor. Za predsednika je bil izvoljen g. župnik p. Gabriel Leve, za podpredsednika Majhen Anton, za tajnika Štefan Fridauer, za blagajnika Purg Avgust, za knjižničarja Alt Ivan, gospodar je Krajnc Ivan, društveni sluga Ivančič Anton. Za odbornike so izvoljeni: Vavpotič Ivanka in Brglez Ivan, za zaupnike Klajnšek Matevž, Cestnik Martin, Skok Jože, Vavpotič Fric, Vidovič Jurij, Vavpotič Jožef in Krajnc Ivan.

Remšnik. Predbožični čas je nasul zvrhano mero snega na planine in v globeli. Tudi naša severna meja je vsa bela. Steže in ceste so zagrajene z zameti. A niso bili ovira onim, ki so prihajali v nedeljo dne 17. t. m., v remšniško šolo, da prisostvujejo lepo uspeli proslavi kraljevega rojstnega dneva in prisrčni božičnici, ki so jo priredili učenci narodne šole na Remšniku. Obilna udeležba ob tako slabem vremenu je dokazala, da se tudi severna meja zaveda narodno in kulturno.

Konjice. Prav lepo smo obhajali praznik Brezmadežne. Popoldne nam je naša mladina preskrbela par prijetnih uric in sicer z akademijo. — Dne 10. t. m. smo izvršili velevažno delo: Ustanovili smo, oziroma izvolili odbore Katoliške akcije za vse stanove. Ob tej priliki nas je posejil tajnik škof. odbora KA g. Kojenc Franc iz Maribora, kateri nam je orisal važen pomen apostolskega dela. Naš dušni voditelj g. arhidiacon Tovornik nam je razložil še druge podrobnosti. Delovati moramo tako dolgo, dokler ne bo zadnji župljan deležen sadov KA. — Marijinega vrta se je dne 5. dec. spomnil tudi sv. Miklavž, povabil jih je v Društveni dom ter jih obdaroval.

Sladkagora. Nedavno smo spremlili k zadnjemu počitku Terezijo Kocijan, vdovljeno Rokavec. Pokojnica je bila znana širši javnosti, saj je Rokavčeva hiša stara gostilna. Pokojna je bila prav po vzgledu svetopisemske modre žene. Tiho in neumorno je delala za svojo družino in pozabljala čisto na sebe. Umrla je v 37. letu starosti. Poslovil se je od nje g. župnik ob odprtem grobu. Zapušča 4 nedoletne otroke. Njeno priljubljenost je pokazalo veliko število ljudi, ki se je navzlic neugodnemu vremenu zbralo k njenemu pogrebu. Naj v miru počiva!

Sv. Rupert nad Laškim. Na Marijin praznik dne 8. t. m. je v Sv. Petru umrla dobra Vrhošča, vdova Neža Vrbovšek, v visoki starosti 78 let. Imela je strašno bolezen, raka v obrazu, in trpela več let nepopisne muke. Bila je vrla slovenska, krščanska mati in gospodinja. Na njeni sedmini so pogrebci zbrali svoto 105 Din za dijaško semenišče v Mariboru. Vrla mati, počivaj v miru!

Več kot 100 bolnikov je preskusilo Fitonin, eno najboljših naših zdravil, pri svežih ranah, ozeblinah, akutnih in kroničnih zapaljenjih,

gnojnih procesov, in pišejo, da bodo od sedaj vedno uporabljali to odlično domače zdravilo. Tuba Fitonina stane 20 Din v apotekah.

Suhe hrastove doge v dolgosti 1.60 m kupi takoj sodar Ramšak, Maribor, Meljska cesta št. 10. 1264

Podpisani Alojz Amon, železniški uradnik v p. v Vuzenici, izjavljam, da so vse žaljive govornice, katere sem raznašal o gospodu Franu Tavčarju, lesnem trgovcu in industrijalcu v Vuzenici, neresnične in da nisem imel za tozadevne neresnične trditve nobene podlage. Jaz preklicujem tozadevne trditve in globoko obžalujem, da sem s temi neresničnimi trditvami in raznimi psovkami g. Franja Tavčarja žalil na njegovi časti. Zahvaljujem se g. Tavčarju, da je vsled tega obžalovanja in vsled prošnje za odpuščanje, kakor tudi vsled tega, da plačam za reveže vuzeniške občine in vse stroške, od svoje tožbe odstopil. — Vuzenica, dne 16. decembra 1933. — Amon Alojz. 1265

Avto, lahkotovoren, počen na prodaj, eventuelno proti hranilni knjižnici. Davorin Tombah, Maribor, Zrinjskega trg 6. 1266

Vzamem v najem malo posestvo proti gotovini. Cenjene ponudbe na: A. Kiki, Mariborska c. št. 4, pošta Sv. Lenart v Slov. gor. 1265

Prodaj posestvo z novim poslopljem poceni. Vzamem tudi hranilno knjižico. Škrebilin Štefan, Brezula 32, Rače. 1248

Kupim hišo in 2 orala zemlje blizu cerkve in postaje na prometnem kraju lesa. Plača se z hranilno knjižico Ljudske posojilnice Celje, nekaj tudi gotovine. Ponudbe na upravo lista. 1258

CIKORIA FAVORIT

NAŠ PRIZNANO IZVRSTNI IN ČISTO DOMAČI IZDELEK.

Naznanjam cenj. občinstvu, da sem spopolnil

zalogo krst (mrtvaških rakev) ter se dobijo vse vrste istih kakor tudi vse potrebščine po znižani ceni pri

Alojzij Munda

mizarstvo v Mariboru

nasproti Magdalenske cerkve, Taborska 2. X